
ISSN 2226-3209 (Print),
ISSN 2409-0506 (Online)

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ
MINISTRY OF CULTURE OF UKRAINE
NATIONAL ACADEMY OF MANAGERIAL STAFF OF CULTURE AND ARTS

ВІСНИК

НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ

КЕРІВНИХ
КАДРІВ
КУЛЬТУРИ
І МИСТЕЦТВ

NATIONAL
ACADEMY OF
MANAGERIAL
STAFF OF
CULTURE
AND ARTS

HERALD

Щоквартальний науковий журнал
Quarterly Journal

4'2016

Київ – 2016

УДК 050:(008+7)

Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв :

наук. журнал. – К. : Міленіум, 2016. – № 4. – 120 с.

У щоквартальнику Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв висвітлюються актуальні питання мистецтвознавства та культурології.

Видання розраховане на науковців, викладачів, аспірантів, студентів, усіх, хто прагне отримати ґрунтовні знання теоретичного і прикладного характеру.

Редакційна колегія

Шульгіна В.Д., д.мист., професор (*головний редактор*); **Литвин С.Х.**, д.і.н., професор (*заст. головного редактора*); **Вільчинська І.Ю.**, д.політ.н., професор (*відповідальний секретар*);

Більченко Є.В., д.культ., доцент; **Бітасє В.А.**, д.філос.н., професор, член-кор. НАМ України;

Богуцький Ю.П., д.філос., професор, академік НАМ України; **Волков С.М.**, д.культ., професор;

Герчанівська П.Е., д.культ., професор; **Езкуерро А.**, д.філос. (Іспанія); **Жукова Н.А.**, д.культ.,

доцент; **Каппелліні В.**, д.філос., професор (Італія); **Каталінік В.**, д. філос. (Хорватія); **Кайл К.**,

д.філос. (Німеччина); **Кияновська Л.О.**, д.мист., професор; **Кнаут М.**, д.філос., професор

(Німеччина); **Личковах В.А.**, д.філос.наук, професор; **Льоос Х.**, д.філос., професор (Німеччина);

Пастерняк В., д. габілітований, професор (Польща); **Петрова І.В.**, д.культ., професор;

Ростіролла Д., д.філос. (Італія); **Роценко О.Г.**, д.мист., професор; **Самойленко О.І.**, д.мист.,

професор; **Сапенько Р.**, д.філос.н., професор (Польща); **Станіславська К.І.**, д.мист., професор;

Тахіаос Антоніос Еміліос Н., д.і.н., професор, член-кор. Афіньської академії наук з літератури та

мистецтва (Греція); **Хемслі Д.**, д.філос. (Великобританія); **Чернець В.Г.**, д.філос., професор;

Шванднер Г., д.філос., професор (Німеччина); **Штанке Г.**, д.філос., професор (Німеччина).

Статті, подані до редакції журналу, рецензуються членами редакційної колегії

Затверджено:

Наказом Міністерства освіти і науки України від 07.10.2015, № 1021 як фахове видання з культурології та мистецтвознавства

Відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 06.11.2015 р. № 1151 є фаховим виданням зі спеціальностей: *культурологія; аудіовізуальне мистецтво та виробництво; образотворче мистецтво; декоративне мистецтво, реставрація; хореографія; музичне мистецтво; сценічне мистецтво*

Науковий журнал "Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв" індексується в міжнародних базах даних:

EBSCO; International Impact Factor Services; Research Bible; Science Index (PIHЦ); Open Academic Journals Index; CiteFactor; Polish Scholarly Bibliography; Google Scholar; BASE; InnoSpace; Scientific Indexing Services; Journals Impact Factor; InfoBase Index; Directory of Open Access Scholarly Resources

Рекомендовано до друку Вченою радою
Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв
(протокол № 10 від 31 жовтня 2016 р.)

За точність викладених фактів та коректність цитування відповідальність несе автор

Свідоцтво KB № 19938-9738ПР від 17.05.2013 р. © Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв, 2016

© Видавництво "Міленіум", 2016

Культурологія

УДК 78.072.2 : 316.73

Каблова Тетяна Борисівна

кандидат мистецтвознавства, доцент
кафедри академічного та естрадного вокалу
Інституту мистецтв Київського
університету ім. Бориса Грінченка
Kablovatania@ukr.net

АРТУР ШОПЕНГАУЕР ПРО ПАРАПЕЛІ ЕТОСУ МУЗИКИ ТА «ВОЛІ ДО ЖИТТЯ» у ВСЕСВІТІ

Мета роботи. Дослідження пов'язане з кросаналізом таких понять як етос, що являє собою стійкий стан музики, та «воля до життя» Артура Шопенгауера, що трактується відповідно до гармонії світобуття. Етос розглядається як стійкий стан музики, що виникає на трансцендентному вимірі культуротворчості відповідно до історично-парадигмальних змін Світобуття. **Методологія дослідження** полягає в застосуванні компаративного, історико-логічного методів, також слід зазначити контекстний та системний методи, що дають можливість дослідження художніх феноменів у їхньому безпосередньому включенні у цілісність культури, в систему її органічних взаємозв'язків. Окрім того було використано культурологічний метод, який передбачає цілісний підхід до феномену культури, виокремлення у ньому сутнісних шарів та аспектів, що органічно перетинаються один з одним. Зазначений методологічний підхід дозволяє розкрити та піддати аналізу певні погляди на зазначені поняття. **Наукова новизна** роботи полягає в розширенні уявлень про етос музики як прояв гармонії Космосу. Аналіз етосу музики дозволяє виокремити поняття духу музики та розглядати його в кореляції з «волею до життя». Постійний рух людства відображений у «волі до життя» за А. Шопенгауером при цьому потребує вираження не тільки в музиці як у виді мистецтва, а в етосу музики як втілення Макро-та мікросому буття. **Висновки.** Дух музики імпліцитно втілює стиль, етос і естезис людського «буття-в-культурі», постійно відтворюючи архетипні гармонії з глибин світової волі. Позиціонуючи етос музики поза чистою системою рацію, апріорно закладені ілюзії людського сприйняття зовнішнього світу на основі музики створюють ірраціональний світ, дозволяючи занурюватися в сутнісні шари «волі до життя» у Всесвіті..

Ключові слова: етос музики, «воля до життя», дух музики, гармонія Світу.

Kablova Tetiana, PhD in Arts, associate professor of the academic and variety singing, Institute of Arts of Borys Grinchenko Kyiv University
Kablova Tetiana, PhD in Arts, associate professor of the academic and variety singing, Institute of Arts of Borys Grinchenko Kyiv University

Arthur Schopenhauer about parallels ethos of music and the "volition to live" in the Universe.

The purpose of the work. Research related to the analysis of concepts such as ethos, which is a stable state of music and the «volition to live» Arthur Schopenhauer, who treated according to svitobuttya harmony. Ethos is seen as a stable state of music, appearing on the transcendent dimension kulturotvorchosti according to historical and paradigmatic changes of World. **Methodology of the research** is a use of comparative and historical-logical methods, contextual and systematic methods. The above methodological approach allows to reveal and to analyze artistic phenomenon like part of cultural process. Also we used in our research cultural method. This approach allows us to consider all parts and cultural layers in their relationship. **Scientific novelty** consists in expanding notions of ethos music as a manifestation of the harmony of the cosmos. Analysis concept of ethos music allows to distinguish the spirit of music and consider it in correlation with the «volition to live». Ethos of music is interpreted as the embodiment of the micro and macro cosmos. **Conclusions.** In the category Spirit of Music, like «heart of ethos music» implicitly embodied the style, ethos and estezys human «being-in-culture». This category constantly playing the archetypical harmony with the depth of the World.

Keywords: ethos of music, «volition to live», spirit of music, the harmony of the world.

Цель работы. Исследование связано с кросанализом таких понятий как этос, как устойчивое состояние музыки, и «воля к жизни» Артура Шопенгауэра, что трактуется в соответствии с гармонии мира. Этос рассматривается как такое устойчивое состояние музыки, которое возникает на трансцендентном уровне культуротворчества в соответствии с историко-парадигмальными изменениями картинами мира. **Методология исследования** заключается в применении сравнительного, историко-логического методов, также следует отметить контекстный и системный методы, дающие возможность исследования художественных феноменов в их непосредственном включении в целостность культуры, в систему ее органических взаимосвязей. Кроме того был использован культурологический метод, который предусматривает целостный подход к феномену культуры, выделение в нем сущностных слоев и аспектов, органично пересекаются друг с другом. Указанный методологический подход позволяет раскрыть и подвергнуть анализу

определенные взгляды на эти понятия. **Научная новизна** работы заключается в расширении представлений об этосе музыки как проявлении гармонии Космоса. Анализ этоса музыки позволяет выделить понятие духа музыки и рассматривать его в корреляции с «волей к жизни». Постоянное движение эволюции человечества отраженное в «воли к жизни», по А. Шопенгауэру, при этом требует выражения не только в музыке как виде искусства, а в этосе музыки как воплощении Макро-и микрокосма бытия. **Выводы.** Дух музыки имплицитно воплощает стиль, этос и эстетизм человеческого «бытия-в-культуре», постоянно воспроизводя архетипные гармонии с глубин мировой воли. Позиционируя этос музыки вне чистой системой радио, в нем априорно заложены иллюзии человеческого восприятия внешнего мира, которые на основе музыки создают иррациональный мир и позволяют погружаться в сущностные слои «воли к жизни» во Вселенной.

Ключевые слова: этос музыки, воля к жизни, дух музыки, гармония мира.

Вимір існування музичного мистецтва в сучасних умовах культуротворчості викликає потребу звернутися до філософсько-естетичних поглядів на мистецтво. Роль музики в такому контексті знаходиться поза історичним контекстом, вона існує як відокремлений вимір, але який імпліцитно пов'язаний з Космосом. Справжнє, осмислене і контекстуальне самобуття людини є неможливим без картини цілого, у котрій сполучається бачення тотального історичного процесу та розуміння духовної інтенції свого часу. прагнення до реалізації волі, бажань, задоволення потреб та рух до нових дій з подолання страждань у духовній діяльності Постійний рух людства відображений у «волі до життя» за А. Шопенгауером при цьому потребує вираження не тільки в музиці як виду мистецтва, а в етосу музики як втілення Макро-та мікркосму буття. Саме розгляд паралелей етосу музики та «волі до життя» у Всесвіті становить проблематику даної статті.

Протягом багатьох часів до науково-творчої спадщини А. Шопенгауера зверталися й спиралися на його концепції такі філософи як Ф. Ніцше, Р. Вагнер, О. Шпенглер та інші. Безпосередньо аналізу творчості А. Шопенгауера присвячена значна кількість досліджень, зокрема його погляди щодо ролі і місця музичного мистецтва присвячено дослідження М. Грот, А. Линченко, Ф. Паульсен, І. Сірко, І. Сечина, З. Фоминої – розглядають саме естетичну сутність його поглядів на кореляцію світу та музики. Питанням онтології, гносеології, антропології в інтерпретації музичного мистецтва присвячені роботи Г. Макаренка, В. Личковаха, А. Михайлова, Ю. Шабановой, Б. Хазанова, Г. Ейгса. Але при достатньо ретельному вивченні світоглядної концепції А. Шопенгауера питання присвячене етосу музики в його паралельному становленні з «волею до життя» залишилося поза увагою дослідників.

Мета статті – розглянути паралель задуму, гармонії світобуття образом якої є етос музики відповідно до «волі до життя» Артура Шопенгауера. Йдеться про етос який являє собою стійкий стан музики, яка виникає на трансцендентному вимірі культуротворчості відповідно до історично-парадигмальних змін Світобуття.

Виклад основного матеріалу. Твори мистецтва, які несуть інформаційну наповненість, спрямовані не на наслідування реалій дійсності, а на створення іншої, художньої реальності, яку можна розцінювати як естетичну рефлексію на існуючу культурно-історичну картину світобуття. При цьому сенс твору мистецтва «виводиться» автором не тільки з зовнішньої (предметної) форми, а і з власної естетичної свідомості, світогляду в цілому, набуває іманентно-значущих рис для характеристики існуючих культуротворчих процесів. Виникає певне відношення актуальної художньої культури до попереднього періоду в історії мистецтва у формі інверсії смислів та з'ясування причин, за якими художні смисли змінюються.

Як відомо, будь-який художній смисл має своє образно-емоційне втілення в мистецьких об'єктах. З прадавніх здавна найважливішим значенням в такому контексті наділялася саме музика. В естетико-філософському дискурсі, починаючи з трактатів Піфагора, феномен музики розглядався не стільки як мистецтво музикування, скільки як втілення духу особливого роду, пов'язаний з устроєм Космосу та Всесвіту в цілому. Такий «космологічний» підхід до духу музики знайшов нове тлумачення в концепції А. Шопенгауера щодо ролі мистецтва, в осягненні «світової волі», зокрема музики як об'єктивної і відображення «волі до життя» яка складає першооснову буття.

Наприкінці XVIII – початку XIX ст., в часи зародження Романтизму, мистецтво логічно й виправдано посідало особливе місце в концепції Світобуття у структурі романтичного світогляду. Зокрема, А. Шопенгауер, як філософський представник Романтизму, наголошував: «Якщо весь світ як подання – лише видимість волі, то мистецтво є поясненням цієї видимості, сагега obscure, яка показує предмети чистіше, дозволяючи краще їх споглядати в сукупності» [4, 324]. Всупереч естетиці реалізму з точки зору романтичної концепції художньої творчості, прекрасне в мистецтві формується не з його відповідності з

реаліям оточуючого світу, а з внутрішнього світу ідей, пошуків волі, з гармонії відповідності духу цим реаліям, що забезпечиваються відтворення світової волі в індивідуальній почуттєвості митця та його художніх образах.

Виокремлюючи музику серед інших мистецтв і явищ культури, а для А. Шопенгауера музика це явище культури, якщо її уявляти як провідний вид мистецтва, він постулює, що внутрішня сутність музики, тобто її дух і етос є художнім відтворенням світу, апріорно існуючи у глибинах світової волі і життєвих структурах світобуття. Це призводить до уявлення музики як до того, що по суті, навіть «апостеріорно», ніколи не може бути усвідомленим адекватно, цілком й безперечно: «Музика, на противагу іншим мистецтвам є не відбиток ідей, а відбиток самої волі, об'єктність якої представляють ідеї; ось чому дія музики настільки могутніша й глибша ніж дія інших мистецтв: адже останні говорять тільки про тіні буття, вона ж – про сутність світу» [4, 132].

Більш за те, А. Шопенгауер вважає, що музика всезагальною мовою здатна втілити внутрішню сутність «світу у собі», яке існує у понятті волі. З цієї точки зору музика (несвідомо!) є зосередженням Всезагального, що наближає її до філософії, – таке судження походить ще від Платона, – та є втіленням для «усього фізичного в світі що демонструє метафізичне» [4, 259].

Відтак, музика виступає як потенційна філософія, де переклад мови музичних інтонацій на мову філософських понять – завдання семіотичне, культурно-герменевтичне, що впирається у взаємодію різних явищ духовної культури між собою, в їх трансмірну здатність взаєморозуміння та взаємонаслідування. «Якби вдалося знайти абсолютно правильне, повне пояснення музики, що простягається до найдрібніших деталей, якби вдалося докладно відтворити в поняттях те, що вона виражає собою, то це виявилось б одночасно достатнім відтворенням і поясненням світу в поняттях, було б абсолютно відповідним йому, отже було б істинною філософією» [4, 261].

На ці погляди Артура Шопенгауера щодо трансмірних паралелей філософії та музики звернули увагу такі дослідники, як М. Грот, А. Лінченко, Ф. Паульсен. Наголошено, що музика, за Шопенгауером, це єдине мистецтво, яке адекватно «схоплює» й відтворює саму суть волі, незалежно від ідей або ступенів її об'єктивації, як втілення самої волі, а музика найсильніше діє на індивідуальність реципієнта. К. Ейгес назвав музично-естетичну концепцію Шопенгауера «філософією музики». Цей дослідник, який написав вступну статтю до видання «А. Шопенгауер. Про сутність музики», розкриває метафізичне підґрунтя музики й зазначає при аналізі шопенгауєрівської праці, що не «існує скільки-небудь глибокої течії в музичній естетиці, яка не виходило б з філософії Шопенгауера або, принаймні, не була б так чи так пов'язана з його ім'ям» [5, 5]. Саме і цьому контексті сучасний український культуролог і естетик В. Личковах назав музику «філософією у звуках, а філософія – «музикою у поняттях» [1, 100]

Тут слід зазначити, що шопенгауєрівська уявлення про філософічність та естетичність музики, ґрунтується на тому, що вона є емоційно безпосереднім виразом волі, втілює світ ідей в «таємній мові світовідчужання» (А. Шопенгауер). Тобто естетична сутність музики – не гносеологічне відображення явищ і речей, а інтуїтивне сприйняття й мовно-інтонаційне відтворення голосу й сутності волі, світових та індивідуальних життєвих процесів, що спонукають до культуротворчих процесів. В аспекті культурології важливим є те, що у музичному мистецтві перманентно виявляється «етос» культури, в якому розгортається соціальне та індивідуальне буття й проходить своє становлення не тільки культурогенез, а й всі духовні процеси у світі. Музика як найбільш нематеріальне і часове мистецтво, на думку О.Ф. Лосева, відображає самий процес становлення в його загальних формах. «У становленні немає таких ізольованих точок, які, одного разу виникнувши, так і залишалися б весь час нерухомо – стійкими і не підлягають ніякому зникнення» [2, 323].

Інакше кажучи, музика постає як універсальна логічна схема у мовно-інтонаційних алгоритмах, яка за природою та етосом волі тотожна Космосу й змінюється трансмірно із гармонією Всесвіту, світової «волі до життя». Тому музика не має за мету відображати реальність та об'єкти явленого світу, як це роблять деякі зображальні мистецтва. Існування ж таких образів цих об'єктів, що викликані музикою у свідомості

людини, Шопенгауер вважає неважливим, побічним явищем впливу музики на людське сприйняття. Справа в тім, що об'єкти явленого світу індивід раціонально пізнає в їх відносинах, музика ж незалежна від причинності, у своїй інтуїтивній, ірраціональній природі, адже звук існує як дія, причина якої поза межами матеріального, тобто має трансцендентний характер. Артур Шопенгауер доходить висновку, що ступінь метафізичної незалежності етосу музики від «світу явищ» робить можливим її існування навіть у тому випадку, якби цього «поцейбічного» світу зовсім не було. Німецький філософ вбачає «паралелізм» музики та світу в адекватному відображенні волі, підкреслюючи ізоморфність в їх гармонійно-структурній організації. Поглиблюючи ідеї Піфагора, Платона, Кеплера щодо гармонії Всесвіту й гармонії музики, він розглядає чотири голоси вокальної гармонії (бас, тенор, альт, сопрано) в проекції на відображення в етосі та естезисі музики певного рівня об'єктивації волі, яка є субстанцією існуючого. Так, бас як основа гармонічної побудови, тонально-функціональної належності відображає щабель неорганічної природи, «маси планети», яка служить генетичною основою для існування інших тіл і організмів. Альт і тенор (середні голоси) знаходять своє втілення, відповідно в рослинному і тваринному царствах. Сопрано (верхній голос, мелодійна лінія), репрезентує осмислене життя і етико-естетичні прагнення людини як життєві втілення об'єктивації волі.

Етос музики пов'язаний з тим, що життя людини є постійний рух, прагнення до реалізації волі, бажань, задоволення потреб та рух до нових дій з подолання страждань у духовній діяльності. Так само в мелодії можна спостерігати зміну темпо-ритму, звуковистоності, редукцію нестійких ступенів ладу в стійки, тобто всі елементи музичної тканини синергійно знаходяться у безперервній взаємодії і гармонійних взаємовідносинах, що й втілює у собі єдність цієї «тканини» з етосом «волі життя» у Всесвіті.

Музика, як безпосереднє відображення першооснови буття – світової волі, «озвучує» духовну сутність, внутрішнє значення окремих проявів цієї волі, які матеріалізуються в конкретних об'єктах явленого реального світу (або його образів). Відтак, музичний твір є свого роду закодованою у звуках, інтонаційною схемою осягнення та тлумачення сутнісного рівня об'єктного світу, де відкривається виражений в етосі музики дух і сенс «волі до життя». Варіативність смислів значень, інтерпретацій при цьому не має значення, бо етос музики завдяки катарсису наближає нас до сутності світової волі, першооснові буття, що включає в себе всі прояви «волі до життя» через синергію їх різноманіття в єдності і неподільності «синфонії» світу, людини і культури.

Зрозуміло, що в процесі культуротворчості такий підхід до розуміння природи і ролі етосу музики має, завдяки актуалізації ідей А. Шопенгауера, дійсно особливе значення. Разом з тим відзначимо, що процес культуротворчої активності набуває суверених рис в кожному окремому виді мистецтва, в залежності від йшла естетичної природи, засобів вираження етосу культури. Слова, кольори, лінії, форми – все спрямоване на художнє зображення образної картини дійсності або певної ситуації. Але такими образотворчими засобами зображальні види мистецтва скоріше виступають як «ілюстрація» світу речей, в той час як музика репрезентує смислове ядро, «серце речей» [6, 371]. А. Шопенгауер трактує інші види мистецтва в кореляції з музикою таким чином, що «у визначеності дійсності вони представляють те, що музика виражає в спільності чистої форми» [6, 371].

Відтак природа музики, за Шопенгауером, пов'язана з «чистою формою» (у Канта – з грою чистих форм), в якій найбільш адекватно виявляється сутність світової волі як субстанції світу та етосу буття. Саме завдяки своїм «чистим формам» музика здатна придати вольові імпульси Всесвіту, мелодики, інтонації й темпоритми «волі до життя», що і складає її етос і естетиз. Як наголошує Б. Хазанов, згідно з філософією А. Шопенгауера, «музика нічому не наслідує, нічого не зображує. Якщо інші мистецтва (поезія, живопис, ліплення, зодчество) споглядають личини світової волі, її маскарадні вбрання... Якщо словесне чи образотворче мистецтво підноситься над життям, але залишається в світі уявлення..., то музика це образ найглибшої сутності світу. Якщо музика справді говорить нам про сутність світу і нашої істотності, то вона виправдовує цю сутність буття» [5, 178].

У той само час треба враховувати, що культуротворчість втілює процеси опредметнення та розпредметнення світу, де людина виявляє внутрішній зміст предметів природи, використовуючи суттєві властивості цих предметів на власний розсуд. Музика ж у свою чергу, тут повніше відповідає «внутрішньому духу» явищ, і це з більшою силою впливає на сприйняття «етосу культури» у свідомості індивіда. З цього приводу А. Шопенгауер говорить про відсутність всякої рефлексії у творчості композитора, який «відкриває найсокровеннішу сутність світу і висловлює найглибшу мудрість мовою, незрозумілою його розуму» [6, 369].

При цьому саме музика й є втіленням ідеї буття як волі в конкретному культурно-історичному континуумі та існування у числових вимірах Всесвіту водночас. Шопенгауер, так само як Піфагор, вказує, що все є подібним до числа, адже першоосновою буття та світу є число. Оскільки число є найбільшою математичною абстракцією дійсності, то й музика є найбільшою художньою абстракцією при цілком конкретній емоційно-естетичній визначеності. У музиці існує поєднання раціонального з ірраціональним: музичний твір втілений у строго та економну форму – це «звучний» приклад упорядкованої знакової системи, де за суворими правилами закодовано багатозначне явище, яке не зводиться ані до якого логічного дискурсу. Музика є способом безпосереднього емоційно-інтуїтивного осягнення складних числових відносин у вольовій сутності світу, поза сферою абстрактних понять. Це надає можливість ірраціональне проникнути в устрій світу, числова основа якого, згідно з піфагорійською традицією, співвідноситься з музикою, тобто має акустичну основу.

Висновки. Отже, музика в емпіричному факті свого звучання, безпосередньо пов'язана з числовими співвідношеннями і гармоніями, що визначають її внутрішню і зовнішню структури. Головне, що через музику ми отримується можливість інтуїтивно наблизитися до того, до чого через науку наближуються опосередковано, через дискурсивне поняття і логічні абстракції. Світова воля, як «воля життя» може бути виявлена в числах і пропорціях світобудови, які «паралельно» існують й у музиці та визначають її внутрішній дух, як етос культури.

Таким чином, можна припустити існування такого внутрішнього, сутнісного духу музики, який виступає не тільки як репрезентант першооснови буття, а й знаходить своє втілення в усіх культурних об'єктах, артефактах і цінностях людського життя. Відтак сутність феномена музики полягає в тому, що вона адекватно являє собою об'єктність волі, етос «волі до життя», який стає музичним етосом культури.

У такому випадку поняття музичного духу як етосу культури слід розглядати як постійну іманентну складову духовно-світоглядних процесів в контексті історичних змін парадигмальних орієнтирів культуротворчого розвитку. Саме музичний дух імпліцитно втілює стиль, етос і естезис людського «буття-в-культурі», постійно відтворюючи архетипні гармонії з глибин світової волі. Знаходячись поза раціонально-логічної свідомістю, де існують апріорно закладені ілюзії людського сприйняття зовнішнього світу як «покрова Майї» (В. Ходасевич), музика прямує до ірраціональної підсвідомості, дозволяючи занурюватися в сутнісні шари «волі до життя» у Всесвіті, виконуючи тим самим високе духовне призначення – бути «діонісійським дзеркалом» світу.

Література

1. Личковах В. Філософія «Філармонії» // Чернігово-Сіверська культурологічна регіоніка / Володимир Личковах. – Чернігів: вид. Лозовий В. М. – 2011 – 168 с.
2. Лосев А.Ф. Философия. Мифология. Культура./ А. Лосев. – М. : Политиздат, 1991. – 525 с.
3. Хазанов Б. Черное солнце философии: Шопенгауэр/ Б. Хазанов // Вопросы философии. – 2002. № 3. – С. 173-178
4. Шопенгауэр А. Мир как воля и представление / А. Шопенгауэр – Т.2: – Мн., ООО «Попурри», 1999. – 832 с.
5. Шопенгауэр А. О сущности музыки / А. Шопенгауэр. Вступ. ст. К. Эйгес. – Петроград: Музгиз, 1919. - 42 с.
6. Шопенгауэр А. О четвероюком корне / Шопенгауэр А.// Мир как воля и представление. – Т.1.: М.,Наука – 1993 – 672 с.

References

1. Lichkovakh V. (2011) Filosofiya «Filarmonii». Chernigovo-Siverska kulturologichna regionika . Chernigiv [in Ukrain].
2. Losev A.F. (1991) Filosofiya. Mifologiya. Kultura. Moscow [in Russia]
3. Khazanov B. (2002) Black Sun of philosophy: Schopenhauer. Voprosy filosofia, 3.[in Russia]
4. Shopenhauer A. (1999) [The World as Will and Representation](#) (ООО «Popurri», Trans.). Minsk [in Belarus]
5. Shopenhauer A. (1919) About essence of the music (Vstup. st. K. Eyges.). Muzgiz, Petrograd [in Russia].
6. Shopenhauer A. (1993) On the Fourfold Root of the principle of Sufficient Reason / [The World as Will and Representation](#). Moscow [in Russia]

ЗМІСТ

Культурологія

Каблова Т. Б.	Артур Шопенгауер про паралелі етосу музики та «волі до життя» у Всесвіті.....	3
Божко Л. Д.	Каучсерфінг як особлива філософія мандрівок.....	8
Гаюк І. Я.	Історичні особливості розвитку вірменського зброярства в Україні.....	14
Денисюк Ж. З.	Постфольклор як предмет гуманітарних досліджень: до постановки питання.....	19
Динікова Л. Ш.	Gender equality as area of I. Gasprinsky's awareness-raising activities [Гендерна рівність як вектор просвітницької діяльності І. Гаспринського]	24
Терещенко-Кайдан Л. В.	Nilandar collection and Ukrainian manuscript heritage – a unique phenomenon of Ukrainian culture [Хіландарські зібрання та українська рукописна спадщина – унікальні явища української культури].....	28
Шевченко Л. О.	Spanish and Ukrainian ethnospecific phraseological units in the press [Іспанські та українські етномарковані фразеологічні одиниці в періодичній пресі].....	32
Ідрісова М. А.	Проблема культури Кримського ханства в сучасному гуманітарному науковому дискурсі.....	36
Масалова К. Ю.	Книга мертвих на стелах Нового царства.....	40

Мистецтвознавство

Андросова Д. В.	National roots of piano symbolism of A. Skryabin performance style [Національні витoki фортепіанного символізму виконавського стилю О.Скрябіна].....	48
Єсипенко Р. М.	Втілення національного характеру в творах інонаціональної драматургії на українській сцені 60-80-х років ХХ століття (Частина І).....	52
Завгородня Г.	Musical space and works of Ukrainian composers in the aspect of stylistic dialogue [Музичний простір та творчість українських композиторів в аспекті стильового діалогу].....	56
Лю Бінциян	Musical indicators of historical processuality in the parallelisms of the development of China and Europe [Музичні показники історичної процесуальності в паралелізмах розвитку Китаю та Європи].....	59
Новак А.	Modern composer creative activity as subject of education [Сучасна музична творчість як предмет навчання].....	64
Побережна Г. І.	Language and song as major assets of Ukraine [Мова та пісня як головний ресурс України].....	67
Прищенко С. В.	The colour synergetics in advertising communications of the postmodern period [Синергетика кольору у рекламних комунікаціях періоду постмодерну].....	71
Афоніна О. С.	Mythological codes and "double coding" in art [Міфологічні коди та "подвійне кодування" в мистецтві].....	76
Дундяк І. М.	Лев Скоп: іконописець, реставратор та громадський діяч.....	81
Медведєва А. О.	Аспекти історичної ґенези та еволюції театральної акторської маски.....	86
Овсяннікова-Трель О. А.	Film music in the works of contemporary Ukrainian composers [Кіномузика у творчості сучасних українських композиторів].....	91
Заря С. В.	Рекламні відеоролики як вид аудіовізуальної продукції.....	94
Лю Бінь	The conflict of emotion and duty in the intonation drama les Danaïdes by A. Salieri [Конфлікт почуття та обов'язку в інтонаційній драматургії опери А. Сальєрі "Данаїди"].....	98
Сиваш І.О.	Теоретико-методологічні підходи до розуміння етнодизайну на сучасному етапі культуротворчості.....	105
Татіївська І. П.	Роль Державної служби контролю за переміщенням культурних цінностей через державний кордон України у збереженні творів декоративного мистецтва та трансформація традицій у царині етнодизайну.....	110

Наукове видання

В І С Н И К

НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ
КЕРІВНИХ
КАДРІВ
КУЛЬТУРИ
І МИСТЕЦТВ

NATIONAL
ACADEMY OF
MANAGERIAL
STAFF OF
CULTURE
AND ARTS
HERALD

Щоквартальний науковий журнал
Quarterly Journal

4'2016

Редактор

І. Ю. Вільчинська

Редагування англomовних статей,
анотацій і транслітерації

Л. В. Андерсон

Комп'ютерна верстка

С. І. Супруненко

Адреса редакції: 01015, м. Київ, вул. Лаврська, 9, корп. 11, кім. 204; тел.: (044) 280-21-93,
e-mail: nauka@dakkkim.edu.ua

Здано до набору 28.06.2016. Підп. до друку 28.06.2016. Формат 60x84 ¹/₈.
Папір офсетн. № 1. Друк офсетний. Умов. арк. 16,01. Облік.-вид. арк. 13,95. Наклад 100 прим.

Видавництво "Міленіум"

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників,
розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 535 від 19.07.2001 р.

м. Київ, вул. Фрунзе, 62–в, оф. 12

Тел./факс (044) 501–52–49

E-mail: info@millennium.net.ua

www.millennium.net.ua